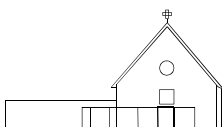

ABRAHAM

INNEHÅLL

Bakgrundsstudium	2
Abraham som invandrare och missionär	5
Abraham och Guds förbund	5
Abrahams barn - del 1	7
Abrahams barn - del 2	8
Abrahams barn och omskärelsen	10
Abrahams välsignade barn	10
Abraham som förebedjare	11
Abrahams tro	12
Abraham – slutsatser	13

ABRAHAM

(Lars Mörling 2005, reviderat 2015)

(För enkelhetens skull använder jag oftast Abraham och Sara, även när de hette Abram och Saraj. För Gamla Testamentet används beteckningen GT och för Nya Testamentet används NT)

Bakgrund

Inledning

Abraham är "trons far" för alla folk. Det nya förbundet i Jesus Kristus bygger på Guds förbund med Abraham och är en uppfyllelse av Guds löfte till Abraham. Det finns därför många Bibelställen om Abraham i både Gamla och Nya Testamentet. Vi har mycket att lära från Abraham som person, men också av Guds handlande med Abraham och särskilt när det gäller Guds förbund och löfte. Resten av Bibeln kan läsas in i Guds löften till Abraham i 1Mos 12:1-3 *Herren sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig. Där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade."*

Geografi och historia

Landet mellan floderna Eufrat och Tigris kallades Mesopotamien och var mycket bördigt. Här låg väldigt gamla kulturer, som efterlämnat sig kilskriftstavor med mängder av information.

Staden Ur, som i Bibeln pekas ut som Abrahams ursprung, var en stad från c:a 4000 år f.Kr. Den låg i södra delen av våra dagars Irak, vid floden Eufrat.

Ur var huvudstad i det Sumeriska riket och var ett religiöst och kulturellt centrum under det 3:e årtusendet f.Kr. Omkring 2400 år f.Kr. sträckte sig det riket ända upp till Medelhavet.

Vid 2300 f.Kr. inleddes en period när olika folk dominerade Mesopotamien. I Ur tillbads bl.a. månguden Nannar och mångudinnan Nin-Gal.

En annan stormakt vid den här tiden var Egypten. Redan på Abrahams tid fanns sedan länge trappstegspyramiden i Saqara, som är nästan 5000 år gammal och den är världens äldsta stående byggnad. Den största pyramiden, Cheopspyramiden (147 m hög) i Giza och den väldiga Sfinxen i Giza fanns också där långt före Abraham. Viktiga städer som omväxlande fungerade som huvudstäder var Memfis, Herakleopolis och Thebe.

Karavanvägarna från supermakten Egypten och rikena i Mesopotamien gick genom Kanaans land. I Kanaan bodde det ett antal mindre folk som hade sina egna städer och områden. Landet var smalt med en medelbredd på bara 64 km. Det hade varierande topografi med havsslätten, bergslandet, Jordandalen och den östra platån. Vid Döda havet ligger jordens lägsta punkt (390 meter under havsytan). På grund av Kanaans strategiska läge mellan Egypten och Mesopotamien invaderades landet under olika tider av främmande arméer. Kanaans land var också en del av "den bördiga halvmånen", som började i Mesopotamien och slutade i Kanaan. Det var också längs hela denna halvmåne som Abraham gick med sin familj, sina tjänare och sina stora boskapshjordar.

Abrahams familj (1Mos 11:27-32)

Abrahams far hette Tera och var en avgudadyrkare (Jos 24:2). Tera hade sannolikt fler än en hustru eftersom Abraham och hans hustru Sara, var halvsyskon och hade olika mödrar (1Mos 20:12).

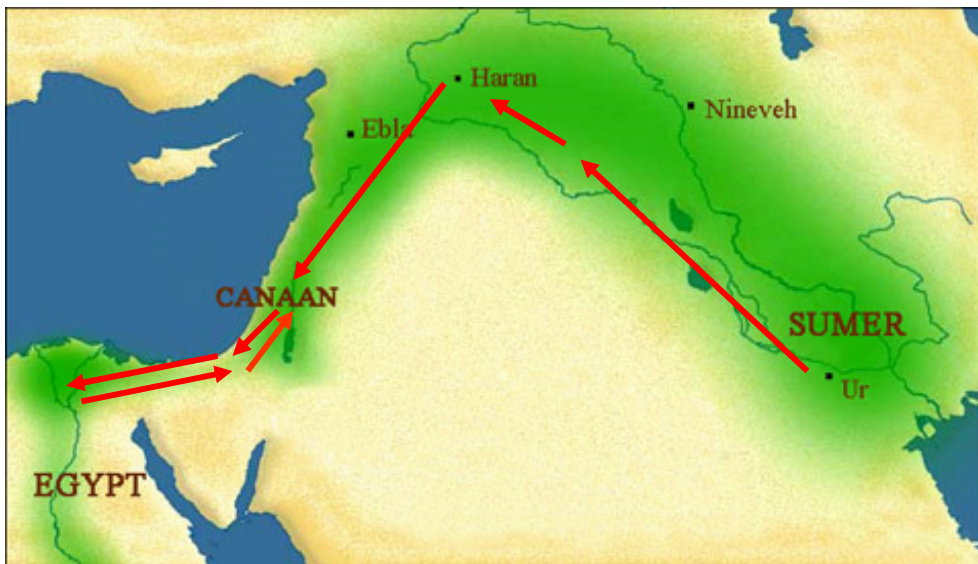
Tera hade tre söner Abraham (Abram), Nahor och Haran. Det var vanligt i den kulturen att man gifte sig inom släkten. Abraham var ju gift med sin halvsyster. Nahor var gift med Milka som var dotter till hans bror Haran, dvs. hans brorsdotter. Haran hade en son som hette Lot och efter Harans och Teras död tog Abraham hand om Lot.

Vi vet inte exakt när Abraham levde men baserat på vissa beräkningar i Bibeln gick han in i Kanaans land 2091 f.Kr. Detta ger utrymme för 215 års patriarkhistoria, 430 års egyptisk fångenskap och ett tidigt datum för uttåget ur Egypten (1447 f.Kr.). Men det finns flera olika försök till dateringar.

När Gud kallade Abraham och lovade att göra ett stort folk av honom var han 75 år gammal och hade inga barn (1Mos 12:4). Det skulle dröja innan de fick sitt gemensamma barn Isak, när Abraham var 99 år och Sara 90 år (1Mos 17:1, 17). Genom Isak gick sedan Guds förbund och löfte vidare (1Mos 17:18-21). En tjänarinna till hustrun kunde på den tiden bli bihustru. Sara tog därför sin tjänarinna Hagar och gav henne åt Abraham så att Sara skulle få en son genom sin tjänarinna. Hagar födde en son som fick namnet Ismael och han blev arabernas stamfar. Gud ändrade Abrams namn till Abraham, som betyder "far till många" (1Mos 17:1-5). Abraham skulle bli far till många folk både bokstavligt och andligt. Abraham gifte sig även med Ketura och de fick 6 söner (1Mos 25:1-4). Det är oklart om det giftermålet skedde efter Saras död med tanke på Abrahams höga ålder. Genom alla sina söner blev Abraham far till många folk i fysisk mening och genom Jesus Kristus i andlig mening.

Abrahams vandringar

- Abraham lämnar Ur (nära Basra i Irak)
- Abraham lämnar Haran (i Syrien)
- Abraham vandrar in i löftelandet Kanaan (Israel)
- Abraham beger sig till Egypten
- Abraham återvänder till Kanaan

Den gröna bördiga halvmånen var området från dagens Irak till Israel.

ABRAHAM SOM INVANDRARE OCH MISSIONÄR

1. Guds kallelse och löfte till Abraham (1Mos 12:1-3)
2. Abraham som invandrare i det nya landet
 - Abraham som främling (1Mos 12:1, 4, 10-20)
 - Abraham som släkting (1Mos 13:8-13, 11:27-28, kap 14)
3. Abraham som missionär (1Mos 13:14-18, 12:6-8, 13:1-4)
4. Abraham som gäst och främling på jorden (Heb 11:8-16)

Sammanfattning: Gud kallade Abraham att lämna sitt land och sitt folk och gå till ett okänt land där han var gäst och främling. Invandraren Abraham byggde altaren åt Herren på de platser han bodde. Han tillbad Herren och stod upp för den ende Guden mitt i en avgudakultur. Abrahams tro blev känd bland de folk som bodde i landet. Samtidigt längtade Abraham till ett himmelskt land som hörde till den Gud han tillbad. Hur kunde Abraham ha en så tydlig uppfattning om himlen och livet efter döden? Det enklaste svaret är att han förstod att den Gud, som kallade honom och som uppenbarade sig för honom, väntade på honom efter döden. Abraham blev ett exempel för oss som också är gäster och främlingar på jorden med samma himmelska mål som Abraham.

ABRAHAM OCH GUDS FÖRBUND

1. Herrens löfte till Abraham (1Mos 12:1-3, 13:14-16)

- Löftet om landet gällde till "evig tid" (1Mos 13:15).

Kommentar: Ordet "evig" (עולם), har grundbetydelsen hemlig, dold och anger relativ tid, överskådlig tid i GT (Jos 24:2, Jes 42:14, 5Mos 15:16-17). Ovanstående ställen visar att det är sammanhanget som avgör betydelsen av ordet.

2. Herrens löfte om folk och land - Abrahams tro (1Mos 15:1-7)

- Löfte om ett folk (1Mos 15:1-6)
- Löfte om ett land (1Mos 15:7)

3. Herrens förbund med Abraham (1Mos 15:8-21)

- Förbundsoffrets betydelse (1Mos 15:8-11)

Kommentar: När djurkropparna delades i två halvkor lades de ut mitt emot varandra så att de som slöt förbundet skulle gå mellan djurkropparna. Dessa djur brändes aldrig upp utan lämnades kvar åt vilddjur och fåglar. Betydelsen var att parterna i förbundet lovade att hålla förbundet vid sina egna liv, som annars skulle drabbas av samma öde som offerdjuren (jämför Jer 34:17-22).

- Abraham upplevde sitt folks kommande historia (1Mos 15:12-16)
- Herren slöt ett förbund med Abraham (1Mos 15:17-21)

Kommentar: Det visade sig att bara Herren, som i texten var symboliserad av en eldslåga, for fram mellan offerdjuren medan Abraham såg på. Herren lovade därmed vid sig själv att han skulle uppfylla löfterna. Abraham gensvarade med tro.

4. Herrens olika förbund bygger på förbundet med Abraham

Kommentar: Man kan läsa Bibeln ur ett förbunsperspektiv d.v.s. Guds förbund med Adam och Eva, Noa, Abraham, Israels folk, David, samt det nya förbundet i Jesus Kristus. Samtliga förbunden efter Abraham är inneslutna i Guds förbund med Abraham.

- Förbundet med Israels folk vid Sinai berg (5Mos 11:26-29)

Kommentar: Förbundet med Israels folk var baserat på Guds löften till Abraham. Det var ett villkorat förbund där Israel måste hålla lagen. Om Israel höll lagen skulle folket bli välsignat. Men om Israel bröt förbundet och lagen då skulle Israel drabbas av förbannelse. Israels historia i GT är en delvis dyster läsning av ett folk som ofta bröt Herrens förbund.

- Förbundet med David (1Krön 17:10-14, Ps 89:4-5, 35-38)

Kommentar: David ville bygga ett tempel åt Herren. Herren sände profeten Natan till David som förklarade att Herren skulle bygga ett hus åt David istället. I denna profetia ger Gud löften till David om hans son (Salomo) som också gäller den kommande Messias i slutet av profetian. GT:s profeter bygger sedan vidare med profetior om Messias som Davids son.

- Nya Förbundet i Jesus Kristus (Matt 26:26-30)

Kommentar: Genom profeten Jeremia talade Gud om ett nytt förbund (NF) som var olikt förbundet med Israels folk (Jer 31:31-34). I det nya förbundet skulle Herren skriva sina lagar i sitt folks inre. Alla i NF skulle känna Gud. Alla i NF skulle vara förlåtna.

Jesus instiftade nattvarden med orden om bägaren *”..detta är mitt blod, förbundsblodet, som är utgjutet för många till syndernas förlåtelse.”*

Sammanfattning: Herrens förbund med Abraham utgår från Guds löften. Herren slöt förbundet och lovade vid sig själv att han skulle infria sina löften. Abrahams gensvarade på Guds löften med en lydlig tro. Här finns stora likheter med det Nya Förbundet (NF). I löftena till Abraham låg löftet om det NF i Kristus. Genom Kristus skulle Gud välsigna alla folk på jorden. NF vilar på Guds löften och vad Gud har gjort i Jesus Kristus och inte på våra goda gärningar. Vårt gensvar på Guds löften är en lydlig tro.

ABRAHAMS BARN (del 1)

1. Guds löfte (1Mos 12:1-3, 15:4-6)

2. Saras lösning på sin barnlöshet (1Mos 16:1-2, 15)

- Sara följde sin kultur när hon gav Hagar till Abraham
- Rakel och Lea gjorde samma sak som Sara (1Mos 30:1-12)
- Problem inom familjen p.g.a. polygami (1Mos 16:3-12, 21:8-13)

3. Guds lösning på Saras barnlöshet

- Herren gav Abram ett nytt namn – Abraham (1Mos 17:1-6)
- Herren gav Saraj ett nytt namn – Sara (1Mos 17:15-16)
- Herren gav löfte om att Sara skulle föda Isak (1Mos 17-21)

Kommentar: Namnet Isak betyder ”han log” (1Mos 17:17 – Abraham log, 1Mos 18:12-15 – Sara log, 1Mos 21:6-7 – alla log)

- Herrens löfte till Abraham förnyades på Moria berg (1Mos 22:15-18)
- Herrens löfte förnyades till Isak (1Mos 26:1-5)
- Herrens löfte förnyades till Jakob (1Mos 28:10-15)

4. Herrens välsignelse hade villkor

- Abrahams barn måste följa Herren och leva i Abrahams tro (1Mos 18:17-19)
- Israels historia i Gamla Testamentet bevisar att detta villkor fanns

- Johannes döparens undervisning om Abrahams barn (Matt 3:7-12)

Kommentar: Johannes döparen kallade alla till omvändelse och tro på Kristus. Han uppmanade folk att tro på den som kom efter honom d.v.s. Jesus.

- Jesu undervisning om Abrahams barn (Joh 8:21-59)

Kommentar: Judarna hade ett olösligt problem med synden (Joh 8:21-24) och tron på Jesus Kristus var den enda möjliga lösningen på syndens problem (Joh 8:24). Judarna hade inte Abraham till far eftersom de inte tog emot Jesus Kristus som Abraham skulle ha gjort (Joh 8:31-47). Abraham däremot hade genom tron sett fram emot Jesus Kristus (Joh 8:56-59).

Sammanfattning: Herren lovade att han skulle välsigna Abrahams barn. Villkoret för att få del av välsignelsen var att följa Herren och leva i Abrahams lydiga tro. I Nya Testamentet gäller genomgående omvändelse och tro på Kristus för att få del av Guds frälsning. Detta gällde även judarna, trots att de var av Abrahams släkt.

ABRAHAMS BARN (del 2)

1. Aposteln Paulus stora sorg över sitt folk (Rom 9:1-7)

Kommentar: Varför sörjde Paulus? Vilka var Abrahams barn? Vilka tillhörde Guds Israel? Dessa viktiga frågor besvarar Paulus i Romarbrevet 9-11 men också i andra brev.

2. Abrahams barn i Kristus (Ef 2:11-22, Gal 3:5-9, Gal 3:16, Gal 3:26-29)

Kommentar: Vi ser att Paulus lärde att Judar och hedningar var ett Gudsfolk i Kristus. Fiendskapen och skiljemuren var borta i Jesus Kristus. Alla som trodde på Kristus blev Abrahams andliga barn.

3. Relationen till Kristus var avgörande (Rom 9:24-10:13)

Kommentar: Israel sökte sin egen rättfärdighet på laggärningarnas väg men nådde aldrig fram. Men Gud gav sin rättfärdighet och sin frälsning till alla, både judar eller hedningar, som i tro bekände Jesus som HERREN (Kyrios). Paulus visade genom ett citat från Joel 2:32 ("..var och en som åkallar HERRENS

(Jahvehs) namn skall bli frälst..”) att Jesus Kristus är densamme som HERREN.

4. Guds handlande med både judar och hedningar

- Bara en del judar trodde på Kristus (Rom 11:1-7)

Kommentar: Genom hela Israels historia hade bara en del av folket varit sanna troende. Paulus visade att situationen bland judarna i hans tid var densamma som under profeterna Elias (Rom 11:2-5) och Jesajas tid (Rom 9:27-29).

- Guds Israel liknas vid ett äkta olivträd (Rom 11:16-24)

Kommentar: Det äkta olivträdet var den troende delen av Israel med rötter ända ner till Abraham. Gud hade brutit bort en del av grenarna på grund av sin otro och istället ympat in grenar från ett vilt olivträd d.v.s. från hedningarna. Dessa blev inympade på grund av sin tro på Jesus Kristus. Det enda sättet som hedningarna fick vara kvar i trädet var genom tro på Kristus. Judarna som på grund av sin otro brutits bort skulle återinympas på trädet om de kom till tro på Jesus Kristus.

- Hela Israel ska bli frälst i Kristus (Rom 11:25-36)

Kommentar: Att hela Israel ska bli frälst syftar i textsammanhanget på judar och hedningar som tror på Jesus Kristus. I Rom kapitel 9-11 visas med all tydlighet att det inte finns någon frälsning utanför Jesus Kristus, inte ens för judarna.

Sammanfattning: Varför sörjde Paulus? Jo, för att hans folk, Israel, inte tog emot Jesus Kristus. Hur blev man Abrahams barn i NT? Jo, genom tron på Jesus Kristus. Hade Gud förkastat Israel? Nej, de första kristna var huvudsakligen judar. Finns det frälsning för judarna utanför Kristus? Nej! Behöver dagens judar få höra evangeliet? Ja! Kommer fler judar ta emot Kristus? Ja, och det sker hela tiden.

ABRAHAMS BARN OCH OMSKÄRELSEN

1. Löftet om Abrahams barn (1Mos 12:1-3, 15:5-6, 17:4-8)

- Omskärelsen var tecknet på förbundet
- Alla Abrahams söner måste utan undantag omskäras (1Mos 17:9-14)

2. Hjärtats tro och omskärelse fanns redan i GT

- Mose skrev om hjärtats omskärelse (5Mos 6:4-9, 10:12-19, 30:6)
- Guds löfte om Anden och ett nytt hjärta (Hes 36:26-27)

3. Hjärtats otro och omskärelse

- Jesu ord till judarna om hjärtan som var långt från Gud (Matt 15:7-9)
- Stefanus sa att judarna hade hjärtan som inte var omskurna (Apg 7:51-53)

4. Omskärelsen i Kristus

- I Kristus är vi Abrahams andliga barn och arvingar till löftet (Gal 3:29)
- I Kristus är den yttre omskärelsen onödig men tron är nödvändig (Gal 5:2-6)
- Hjärtats omskärelse sker i pånyttfödelsen i den helige Ande (Rom 2:25-29)
- Den sanna omskärelsen är i Kristus och genom tron på Kristus (Fil 3:1-9)
- Dopet är ett det nya förbundstecknet som bekräftar hjärtats inre omskärelse genom tron på Jesus Kristus (Kol 2:9-15)

Sammanfattning: Den yttre omskärelsen utan hjärtats inre omskärelse i Jesus Kristus är betydelselös. Alla Abrahams andliga barn är omskurna i Jesus Kristus med hjärtats inre omskärelse. Genom den helige Ande äger vi ett liv i kärlek, tro och lydnad för Gud. Dopet är ett yttre förbundstecken som bekräftar hjärtats inre omskärelse i Kristus. Det yttre förbundstecknet utan det inre är betydelselöst. Därför döper vi bara troende.

ABRAHAMS VÄLSIGNADE BARN

1. Guds löfte till Abraham, Isak och Jakob (1Mos 12:1-3, 26:3-5, 28:13-15)

”I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade.”

2. Guds löfte uppfylldes genom Kristus

- Messias, Herrens tjänare, skulle vara Guds ljus för folken (Jes 42:1, 6-7)
- Messias, Herrens tjänare, skulle vara Guds frälsning till hela världen (Jes 49:6)
- Messias, Herrens tjänare, skulle vara Guds offer för våra synder (Jes 53:4-6)

- Messias kom och uppfyllde allt (Joh 19:28-30)
- Messias är uppfyllelsen av alla Guds löften (2Kor 1:20)
- Messias sände ut sina lärjungar till alla folk (Matt 28:18-20)
- Alla som tog emot Kristus blev Abrahams barn och ärvde Guds löften (Gal.3:29)

3. Ett välsignat gudsfolk i Kristus (Ef.1:3-14)

- Välsignat med all himmelsk välsignelse (Ef.1:3)
- Välsignat med söners rätt d.v.s. barnskap och arvsrätt (Ef.1:4-6)
- Välsignat med förlåtelse genom Jesus blod av bara nåd (Ef.1:7-8)
- Gud har sammanfattat allt i himlen och på jorden Kristus (Ef.1:9-10)
- Välsignat med ett evigt arv (Ef.1:11-12)
- Välsignat med den helige Ande (Ef.1:13-14)

5. Ett välsignat folk inför Guds tron (Upp.7:9-11)

- Ett stort välsignat folk som ingen kan räkna från alla folk, stammar och språk
- Det var precis vad Gud lovat Abraham

Sammanfattning: Guds löfte till Abraham står fast; "I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade." Gud har uppfyllt löftet genom Jesus Kristus. Vi är Abrahams barn och arvingar till Guds löfte genom tron på Kristus. Vi är Guds folk, välsignade i Kristus. En dag ska vi stå inför Guds tron och prisa Honom tillsammans med ett oräkneligt antal människor från alla folk, stammar och språk.

ABRAHAM SOM FÖREBEDJARE

1. Abrahams relation med Gud som "Guds vän" (Jes 41:8, Jak 2:23)

2. Herren och två änglar besökte Abraham (1Mos 18)

- för att bekräfta att Abraham ska få en son (1Mos 18:9-15)
- för att tala med Abraham om domen över Sodom (1Mos 18:16-22)

3. Abrahams förbön för Sodom (1Mos 18:23-33)

- Abrahams Gudsbild (v 23-25)

Kommentar: Abraham visste att Gud är hela jordens domare. Han visste också att Gud är rättvis i domen.

- Abrahams Gudsrelation (v 27, 30, 32)

Kommentar: När Abraham kom inför Gud i förbön ställde han inga krav utan han kom i ödmjukhet. Hela förbönen var som ett samtal med Gud där Abraham liksom kände sig för, hur många rättfärdiga som krävdes för att inte domen skulle falla över Sodom.

4. Herrens dom över Sodom (1Mos 19:1-29)

- Två änglar gästade Lot (v 1-3, Heb 13:1-3)
- Sodoms synd och Herrens dom (1Mos 19: 4-14)
- Herren ville rädda Lot som själv ville kompromissa (1Mos 19: 15-22)
- Domen föll över Sodom (1Mos 19: 23-36)
- Lots hustru vände sig om, tydligen var hennes hjärta kvar i Sodom.

5. Abraham kontrollerade om han fått ett bönesvar (1Mos 19:27-29)

- Abraham sökte upp mötesplatsen med Herren (1Mos 19: 27)
- Abraham såg resultatet men han såg inte allt (1Mos 19: 28)
- Abrahams tro och bön blev välsignad (1Mos 19: 29, 1Mos 18:25)

Sammanfattning: Abraham som förebedjare kännetecknas av en nära förtrolig relation med Herren, där Herren uppenbarade sina planer för honom. Abraham krävde ingenting av Gud utan samtalade i ödmjukhet inför hela jordens Herre och Domare. Han kände sig liksom för i samtalet. Han utgick från att Gud är rättvis i sina domar och att Han inte kommer att förgöra den rättfärdige med den ogudaktige. Abraham tänkte på sin släkting Lot som bodde i Sodom. Vi ser att Abraham blev välsignad med ett bönesvar. Han fick svaret att det inte fanns 10 rättfärdiga i Sodom men att Herren ändå i sin nåd skonade Lot och hans två döttrar.

ABRAHAM TRO

1. Abraham trodde Gud.

- när han lämnade sitt land och sitt folk (1Mos 12:1-4)
- när Gud lovade att han skulle få oräkneliga barn (1Mos 15:5-6)
- när Gud lovade att han skulle få Isak (1Mos 17:18-27)

2. Gud prövade Abrahams tro (1Mos 22:1-14)

- Abraham uppmanades att offra Isak som var löftets son (1Mos 22:1-2)
- Abrahams lydnad (1Mos 22:3, 9-10)
- Abrahams tro var djup och stor (1Mos 22:5, 8, Heb 11:17-19)

- Gud avbröt provet i sista stund och utsåg sitt offer (1Mos 22:11-14)

Kommentar: Betydelsen av ett offer framgår av att ett får offerades istället för Isak. Kristi offer innebar att han dog i vårt ställe.

3. Guds löften bekräftades genom Abrahams tro och lydnad (1Mos 22:15-18)

- Gud lovade vid sig själv (1Mos 22:16)
- Gud lovade att välsigna Abraham (1Mos 22:17)
- Gud lovade ett oräkneligt antal barn (1Mos 22:17)
- Gud lovade seger över fiender (1Mos 22:17)
- Gud lovade att välsigna alla folk genom Abraham (1Mos 22:18)

Sammanfattning: När Gud först gav sina fantastiska löften till Abraham så visste Gud vad Abraham skulle bli en dag, nämligen trons far för alla folk. Gud prövade Abrahams tro och lydnad till det yttersta när han gav befallning om att Isak skulle offras, han som var löftetets son. Abraham handlade i lydnad och i tro mot allt förnuft och till och med mot Guds löften angående Isak.

Vi är Abrahams barn därför att vi har samma tro på samma löfte som Abraham. I det löftet låg löftet om Kristus. Abraham blickade framåt i tro mot Kristus medan vi blickar bakåt i tro mot Kristus. Abrahams tro var en tro som kännetecknades av lydnad för Gud och hans ord.

ABRAHAM – SLUTSATSER

1. Abraham var inte felfri

2. Han halvljög till Farao om Sara pga feghet (1Mos 12:10-20)

- Hagar kom in i gruppen
- Ismael föddes genom Hagar (1Mos 16:1-15, 1Mos 21:8-21)

3. Abraham blev ett exempel på trons lydnad

- Han var lydig vid sin kallelse (1Mos 12:1-4, Heb 11:8)
- Han var lydig när han skulle offra Isak (1Mos 22:1-18)

4. Abraham blev ett exempel på tro

- Han trodde på Guds löfte (1Mos 12:1-4, 1Mos 15:5-6)

- Han var uthållig i sin tro (Rom 4:18-22, Heb 6:13-15)
- Han såg i tro fram mot himlen (Heb 11:9-10, Heb 13-16)
- Han såg i tro fram mot Kristus (Joh 8:56-58)

5. Abrahams liv påverkade alla folk (Rom 4:16-18, Gal 3:7-9, 29)

6. Abrahams liv visar på viktiga principer

- Han visade gästfrihet (1Mos 18:1-8, Heb 13:1-2)
- Han tog ansvar för släkten (1Mos 11:27-28, 1Mos 12:4, 1Mos 13:8-13, 1Mos kap 14, 1Mos kap 18, 1Tim 5:8)
- Han gick in i förbön för Sodom (1Mos 18:22-33)
- Han ville inte ha del i Sodoms onda pengar (1Mos 14:21-24)
- Han var en förebild på Israel (1Mos 12:13:14-18, 15:12-16)

Sammanfattning: Guds frälsningsverk för mänskligheten vilar på Guds löften till Abraham, som började med Abraham och fullbordades i Kristus. Han trodde på Guds löften. Abrahams tro var en lydlig tro, även när den prövades till det yttersta. Vi har samma tro på samma löften. Det var dessa löften som uppfylldes i Jesus Kristus.